

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/106/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914010649
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6914010649.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Petra Chovanku a JUDr. Jána Deáka, o odvolaní obžalovaného D. I. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/175/2014 z 02.07.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 19. januára 2016, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T 175/2014 z 02.07.2015.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa v e c v r a c i a okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný D. I. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. (v súvislosti s ustanovením § 138 písm. h) Tr. zák.), ktorý spáchal tak, že

dňa 20.12.2013 asi o 19.30 h. viedol osobné motorové vozidlo zn. MAZDA 626 1,8i, evidenčného čísla M. XXX X., po štátnej ceste I/72 smerom od obce Rimavská Sobota na obec Hnúšťa, rýchlosťou v intervale 43,04 až 49,82 km/h, kde na začiatku obce Rimavská Baňa pred motorestom na rovnom úseku vozovky osvetlenom pouličným osvetlením na mokrej zjazdnej vozovke sa nevenoval plne vedeniu vozidla, nesledoval situáciu v cestnej premávke, neprispôbil rýchlosť jazdy jej schopnostiam, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, neskoro a nesprávne zareagoval na pešieho chodca N. Y., ktorý mal v krvi následnou skúškou zistené 2,88 g/kg alkoholu a ktorého mohol vidieť z dostatočnej vzdialenosti, prechádzajúceho cez vozovku, tesne za skupinou asi troch chodcov, ktorí už prešli cez vozovku na druhú stranu k odstavenému vozidlu a ktorých obchádzal, tohto zachytil ľavou prednou časťou svojho vozidla vo vzdialenosti 0,75 metra za stredovou čiarou v protismernom jazdnom pruhu, ktorého po náraze vyhodilo na kapotu, následne na čelné sklo, pričom chodec N. Y. utrpel zranenia, a to tržnú ranu čela dĺžky 10 cm, nalomenie čelovej kosti vpravo so zakrvácaním do pravej čelovej dutiny, výrazný opuch a krvnú podliatinu okolo pravej očné, bez poškodenia oka, zlomeninu nosových kostí s nepatrným posunom, pomliaždenie pravých pľúc malého rozsahu, vpáčenú zlomeninu vnútorného kondylu píšťaly s roztrhnutím vnútorného bočného väzu pravého kolena s dobou liečenia a práceneschopnosti 8 - 12 týždňov, čím porušil ustanovenie § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c), e), § 9 ods. 1, § 14 ods. 1, § 16 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnkov.

O trestoch a náhrade škody rozhodol okresný súd tak, že

podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. odsudzuje obžalovaného na trest odňatia slobody vo výmere 1 rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienčne odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. súd určuje skúšobnú dobu na 1 rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. súd obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel vo výmere 2 roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených N. Y., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom U., R. XXX a Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35 937 874, s nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že okresný súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovaného (ktorú sčasti potvrdzovala aj spolujazdkyňa F. C.), že v rozhodnom čase mu poškodený N. Y. náhle (zo stoja sa vychytil) vošiel do jeho jazdnej dráhy a on už nehode nemohol zabrániť (až po strete s poškodeným mykol volantom do ľavej strany).

Prvostupňový súd sa priklonil najmä k znaleckým zisteniam znalca v odbore dopravy V. B. M., že príčinou nehody bola nesprávna technika jazdy obžalovaného, ktorý zachytil poškodeného (nevytvoril mu náhlu prekážku) v protismere.

Možno poznamenať, že tento znalec v svojom znaleckom posudku v prípravnom konaní okrem iného uviedol: „Z technického hľadiska príčina vzniku dopravnej nehody spočíva v nesprávne zvolenej technike jazdy vodiča vozidla MAZDA, ktorá spôsobila oneskorenú reakciu vodiča brzdením. Chodca bolo možné spozorovať v dostatočnej vzdialenosti, a to v každom prípade väčšej, než bola celková dráha vozidla (26,14 m), potrebná na jeho zastavenie (vrátane reakcie vodiča). Vodič vozidla reagoval na vzniknutú situáciu trúbením, aj keď videl, že na vozovke sa nachádzajú ľudia, ktorí ohrozujú plynulý prejazd vozidla. Ak by bol reagoval skôr (viď predchádzajúce časti o zabránení nehode), mohol by stretu s chodcom zabrániť“.

Okresnému súdu pre vinu obžalovaného nasvedčovali aj výpovede svedkov H. H. a I. U. Q., ktorí podľa názoru tohto súdu „jednoznačne uviedli, že poškodený N. Y., hoci bol pod vplyvom alkoholu, neprešiel do jazdného pruhu motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný“.

Po uznaní viny, keď sa okresný súd stotožnil s podanou obžalobou, ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku rozviedol, z akých dôvodov rozhodol o uložených trestoch a náhrade škody.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný D. I., ktoré prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil, pričom navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie (eventuálne, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený, ak by sa krajský súd stotožnil so závermi znaleckého posudku znalca v odbore dopravy V. Y. Y., ktorý medzičasom obhajoba predložila).

Obhajoba zdôraznila najmä, že: príčinou nehody bol ťažko podnapitý poškodený N. Y., ktorý porušil viaceré ustanovenia Zákona o cestnej premávke, nepredvídateľne vstúpil do jazdnej dráhy vozidla obžalovaného a vytvoril mu nepredvídateľnú prekážku (na čo obžalovaný s motorovým vozidlom zabrzdil, s vozidlom sa dostal do šmyku a zastavil v ľavom jazdnom pruhu); takýto priebeh nehody potvrdila aj spolujazdkyňa obžalovaného F. C.; znalec V. B. M. v znaleckom posudku nevyhodnocoval správanie poškodeného, pričom okresný súd neopodstatnene nevyhovel návrhu obhajoby na vypracovanie kontrolného znaleckého posudku.

Obhajoba predložila v priebehu odvolacieho konania znalecký posudok znalca v odbore dopravy V. Y. Y.. Tento vychádza z alternatívy, že poškodený N. Y. sa v rozhodnom čase rozbehol zo stoja krížom cez cestu (dosiahol rýchlosť 10 km/h) a vtedy došlo k stretu s motorovým vozidlom obžalovaného.

Tento znalec v znaleckom posudku okrem iného uvádza na liste č. 27: „Z technického hľadiska možno konanie vodiča vozidla MAZDA 626 v okamihu rozhodovania v danej dopravnej situácii považovať za správne. Vodič v danej situácii zvolil prejazd dostatočne širokým priestorom (cca 8,0 m) medzi trojicou

chodcov na pravom okraji vozovky a chodcom stojacim v ľavej časti vozovky. Priestor medzi nimi bol dostatočný na minútie oboch týchto prekážok s dostatočným bočným odstupom. Z hľadiska bezpečnosti a plynulosti dopravy sa jednalo o správny manéver. Tento manéver však nakoniec nebol úspešný, čoho príčinou však bolo nepochopiteľné konanie chodca v ťažkom stupni opilsti.

Konečné posúdenie vodičom vykonaného manévru ako aj rýchlosti primeranej pre danú dopravnú situáciu je otázkou právneho posúdenia, ktoré neprináleží hodnotiť technickému znalcovi“.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom dospel k právnomu názoru, že z dôvodov ďalej uvedených je potrebné tento rozsudok zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. c) Tr. por. (ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy) a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K znaleckému posudku znalca v odbore dopravy V. B. M. treba uviesť, že tento vychádza z výpovede obžalovaného v prípravnom konaní z 21.12.2013, ktorá je však výpoveďou svedeckou a preto v trestnom konaní nepoužiteľnou. Pre znalecké dokazovanie sú však použiteľné iba výpovede obžalovaného - ako obvineného v prípravnom konaní, tak aj ako obžalovaného na hlavnom pojednávaní.

Takéto výpovede obžalovaného sú však použiteľné aj pre znalca v odbore dopravy V. Y. Y.. Zo znaleckého posudku tohto znalca ale vyplýva, že nemal k dispozícii dokazovanie vykonané na hlavnom pojednávaní.

Za účelom doplnenia znaleckého dokazovania, ako aj za účelom celkového vykonania a vyhodnotenia dokazovania je preto potrebné, aby záznamy z doterajších hlavných pojednávaní (zaznamenané záznamovým zariadením) boli prepísané do obyčajného písma a pripojené k zápisniciam o hlavných pojednávaniach (§ 58 ods. 6 Tr. por.).

Ďalej je potrebné, aby boli dané obom znalcom k dispozícii dôkazy k jednotlivým alternatívam (obhajoby, resp. obžaloby), aby znalci doplnili svoje znalecké posudky v tom zmysle, ktorá alternatíva, v čom a nakoľko je podľa ich názoru reálna, pochybná, resp. nereálna.

Oboch znalcov je potrebné po doplnení ich znaleckých posudkov na hlavnom pojednávaní vypočítať k ich znaleckým zisteniam a pri rozporoch ich aj navzájom požiadať o vysvetlenie, vyjadrenie a pod.

Pokiaľ okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 6 uvádza: „Vina obžalovaného bola preukázaná predovšetkým výpoveďou poškodeného N. Y., ako aj svedkov H. H., I. U. Q., ktorí jednoznačne uviedli, že poškodený N. Y., hoci bol pod vplyvom alkoholu, neprešiel do jazdného pruhu motorového vozidla, ktoré viedol obžalovaný“, treba poznamenať, že toto je za súčasnej dôkaznej situácie sčasti diskutabilné.

Tvrdenia poškodeného N. Y., vzhľadom na jeho značnú podnapilosť v rozhodnom čase, nie sú spoľahlivé. Svedok H. H. stál v rozhodnom čase chrbtom k deju a na hlavnom pojednávaní uviedol, že moment stretu vozidla obžalovaného s poškodeným nevidel, ale videl len ako poškodený spadol z kapoty motorového vozidla.

Aj svedok I. U. Q. stál v rozhodnom čase chrbtom k deju, otáčal sa až na zvuk bŕzd motorového vozidla a videl, ako vozidlo obžalovaného išlo šmykom, poškodený stál za stredovou čiarou a tam ho obžalovaný zrazil (to znamená v protismere).

V týchto súvislostiach bude potrebné odstrániť rozpor (možno len domnelý), napr. medzi údajmi v znaleckom posudku znalca V. Y. Y. (vozidlo obžalovaného zanechalo brzdné stopy 12,5 m, resp. 9,5 m; list č. 7) a údajom znalca V. B. M. na hlavnom pojednávaní (celková brzdná dráha vozidla obžalovaného bola 26 m), v záujme najmä zistenia, aký približný časový úsek mohlo brzdenie vozidla obžalovaného v rozhodnom čase trvať, byť zvukovo vnímané a či je reálne, aby počas neho sa mohol svedok I. U. Q. otočiť a pozorovať to, čo tvrdí.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, za účelom doplnenia dokazovania minimálne

v naznačenom smere a preto, aby sa okresný súd po náležitom vykonaní a vyhodnotení dokazovania dopracoval k zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu, ktoré aj preskúmateľne odôvodní.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.